

UVOD

Rune su magijsko pismo. Iako su se uvek koristile za pisanje, naročito za kratke magijske zapise, njihova prvobitna primena bila je za divinaciju i donošenje odluka.

Jedan mit o poreklu runa u vezi je sa plemenom Volsungerom. To staro pleme, došavši sa severa, nastanilo se u Evropi pre ledenog doba. Smatralo se da su polubožanska bića koja su se starala o svetu. Oni su čuvari šuma, starih puteva koji povezuju svetove, čuvari "zmajevih staza". Obogatili su svet znakovima i mudrošću Ur-runu, koje nude pomoć. U jednom trenutku su Ur-Horde znakova došle u dodir sa alfabetom. Kroz to spajanje one su postale oruđe divinacije, kao i magijsko pismo. Sam čin spajanja opisan je u mitu o Odinu. Bog mudrosti visio je naglavačke devet dana na svetom drvetu Igdrasil, žrtvujući se sam sebi. Na samom kraju svog šamanskog putovanja shvatio je kako se mogu sjediniti magija, moć znakova i sam um. Tada je ugledao rune isklesane u kamenu i prihvatio ih.

Po starim spisima, runski alfabet se pojavio u upotrebi među germanskim plemenima u centralnoj i severozapadnoj Evropi oko stote godine p.n.e. Neke od runskih simbola nalazimo i u drugim pismima - u grčkom, etruskom i ranom latinskom.

Prvi runski zapis, pronađen na kamenu, datira iz bronzanog doba i potiče iz Švedske. Neke od runa su uočene, po oblicima, u kasnijim alfabetima, dok su druge prepoznate kroz ideje i koncepte koji su ostali u samim imenima runa.

Runski zapisi se mogu čitati sa leve na desnu ili sa desne na levu stranu, čak i u jednom tekstu. Pomenuti zapisi su time veoma teški i komplikovani za čitanje, a posebno i zbog volje pisaca da veoma često koriste i šifre u vidu rebusa. I kod dobro očuvanih zapisa mi ne možemo biti sigurni u njihovu svrhu i šta zaista predstavljaju.

SNEŽANA
LONČINA

RUNE
UVOD

Rune su korišćene do XVII veka i do tada su bile u čestoj upotrebi. Mnoge magijske veštine zvanično su zabranjene 1639. godine, u skladu sa naporima hrišćanske crkve da "oteraju đavola" sa prostora Evrope. U to vreme je većinski deo korisnika runa pogubljen, dok su se ostali povukli u tajnost, a iz tajnosti u zaborav.

Osoba koja traga za znanjem o runama trebalo bi da bude upoznata sa mitologijom, kao i istorijom i kulturom drevne Evrope i Skandinavije.

Kulture koje su se služile runama cenile su žene i moć boginja. Mudre žene i poznavatelji runa služili su se njima da bi saznali šta bogovi žele i na taj način su mogli videti, pa čak i promeniti, buduće događaje. Ratnici su rune urezivali na oružje. Šamani su čuvali svoje tajne, produbljavali svoje znanje i štitili su pleme kroz vezu sa bogovima (preko runa), dok su ih ostali koristili kao pismo, ali i za divinaciju i magiju.

Postoje istorijski runski zapisi koji su nađeni urezani po raznim mestima, počevši od mačeva, preko kamena do bronzanih ukrasa, koji

Stari germanski runski alfabet izgleda ovako:

ƿ	ᚋ	ᚖ	ᚦ	ᚱ	ᚨ	ᚷ	ᚨ	ᚦ	ᚢ	ᚢ	ᚢ
f	u	th	a	r	k	g	w	h	n	i	j
ᚷ	ᚓ	ᚦ	ᚱ	ᚦ	ᚖ	ᚓ	ᚓ	ᚦ	ᚨ	ᚨ	ᚨ
e	p	z	s	t	b	m	m	l	ng	o	d

Tim runama su veoma slične anglo-saksonske rune:

ƿ	ᚋ	ᚖ	ᚦ	ᚱ	ᚨ	ᚷ	ᚨ	ᚦ	ᚢ	ᚢ	ᚢ	ᚢ	ᚢ	ᚢ
f	u	th	o	r	k	g	w	h	n	i	j	ch	p	
ᚷ	ᚓ	ᚦ	ᚱ	ᚦ	ᚖ	ᚓ	ᚓ	ᚦ	ᚨ	ᚨ	ᚨ	ᚨ	ᚨ	ᚨ
eo	s	t	b	e	m	l	ng	oe	d	g	a	ae	y	ea

kao i novije nordijske:

ƿ	ᚋ	ᚖ	ᚦ	ᚱ	ᚨ	ᚷ	ᚨ	ᚦ	ᚢ	ᚢ	ᚢ	ᚢ	ᚢ	ᚢ	
f,v	u,o	th,dh	(o)	r	k,g	h	n	i,e	a	s	t,d	p,b	l	m	r

SNEŽANA
LONČINA

RUNE
LUVOD

10

donekle prikazuju celokupan alfabet. Jedan od najstarijih i najkompliciranijih je kamen pronađen u mestu Gotland u Švedskoj i datira iz V veka. Runska kamenja su uglavnom bila spomen-obeležja, grobovi ili mesta predviđena za rituale.

Nisu svi zapisi kompletan prikaz pisma, ali su veoma korisni za otkrivanje runa i njihovog značenja. Većina zapisa na papiru datira iz perioda od IX do XII veka i poznata je kao "Runske poeme". Postoje islandske, norveške i anglosaksonske poeme u kojima svaka strofa počinje nazivom jedne od runa. Neke od ovih poema su više ispunjene pričama o bogovima od drugih. Zajedničko im je da su sve veoma teške za razumevanje.

U hrišćanskom manastiru Sv.Galen u Švajcarskoj pronađen je spis "Abecedarium Nordmanicum", koji datira iz 800-te ili 900-te g.n.e. Ovaj spis sadrži i kraću poemu napisanu starim germanskim runskim alfabetom.

Jedan od najodređenijih zapisa o korišćenju runa među nordijskim plemenima pronalazimo kod Tacita. U njegovom spisu dat je opis jedne forme runske divinacije. Tacit naglašava posvećenost i veliku pažnju koju su nordijska plemena posvećivala divinaciji i magiji. Sam metod opisane divinacije je prilično jednostavan - odsecali bi granu sa nekog voćnog drveta i podelili je na manje delove koje bi, zatim, obeležili određenim simbolima i ređali ih bez ikakvog reda na belu tkaninu...

Reč Runa znači "šapat" ili "tajna". One su sastav tajnog govora i simbola koji nas povezuju sa precima, duhovima i živim svetom.

Rune nisu prošle kroz proces koji bi strogo fiksirao njihovo značenje, tako da je ono individualno. Stari tekstovi i tradicije napisani su posle nastanka samih znakova. Tekstovi daju dosta asocijacija, ali intuicija ima veliku slobodu.

Put runa i samo njihovo otkrivanje čoveku kao jedinki, podjednako je bitno kao Odinu kroz devet svetova. Svakom runom

SNEŽANA
LONKINA

RUNE
LUVOD

||

dobija se znanje kroz određeno iskustvo i putuje se dalje kroz sopstvenu prirodu kako bi se otkrile tajne samog života.

Najstariji i najčešće korišćen oblik runa je zbirka od dvadeset četiri germanske rune, poznat kao Stariji Futhark. Dvadeset četiri znaka podeljena su na tri aeta (grupe) i svaki sadrži osam znakova. Raspored i sled znakova u svakom aetu je važan. Svakim znakom vlada jedan duh. Svaka runa se može posmatrati kao magijski talisman koji povezuje iskustva, osećaje, arhetipske i duhovne procese.

U runama se nalaze vekovi predanog rada, neprekidne borbe, ali i momenata mira onih koji su ih koristili u komunikaciji sa silama prirode.

Za rune možemo reći da su ključevi naše podsvesti. Vekovima ljudi pokušavaju da ovim ključevima otvore kapije koje će im pomoći da prodru u svet bogova. Kada govorimo o bogovima, imajte na umu da oni predstavljaju silu koja se nalazi u samom čoveku i oko njega.

Naši preci su te sile imenovali, dali im lik i osobine u pokušaju da ih spoznaju. Ali, to je samo jedno mišljenje. Mnogi veruju da su bogovi stvarni i da su nekad hodali zemljom. Čoveka je od početka vremena gonila glad za znanjem. Spoznati sebe i sile unutar nas dovodi do spoznaje i samih bogova, jer oni su tu i vekovi promena ih nisu ubili i kao takvi živeće do kraja vremena.

Svaka runa ima svoje posebno značenje i odnos sa kosmičkim silama u skladu sa svojom prirodom. Vrednost njihove prirode skrivena je u njihovom obliku, imenu i zvuku. Svaka ima svoju posebnu priču, koja je povezana sa jednim od severnih bogova.

Rune su oruđe pomoću kojeg se traži savet. One najbolje ostvaruju svoju funkciju ukoliko se detaljno sagledaju trenutne okolnosti. Divinacija runama, odnosno bacanje runa, nije objava budućih događaja. One daju značenje i analizu puta kojim je neko krenuo.

Divinacija nije glavna funkcija runa - one svoju snagu ostvaruju ukoliko se koriste kao instrument na putu spoznaje.

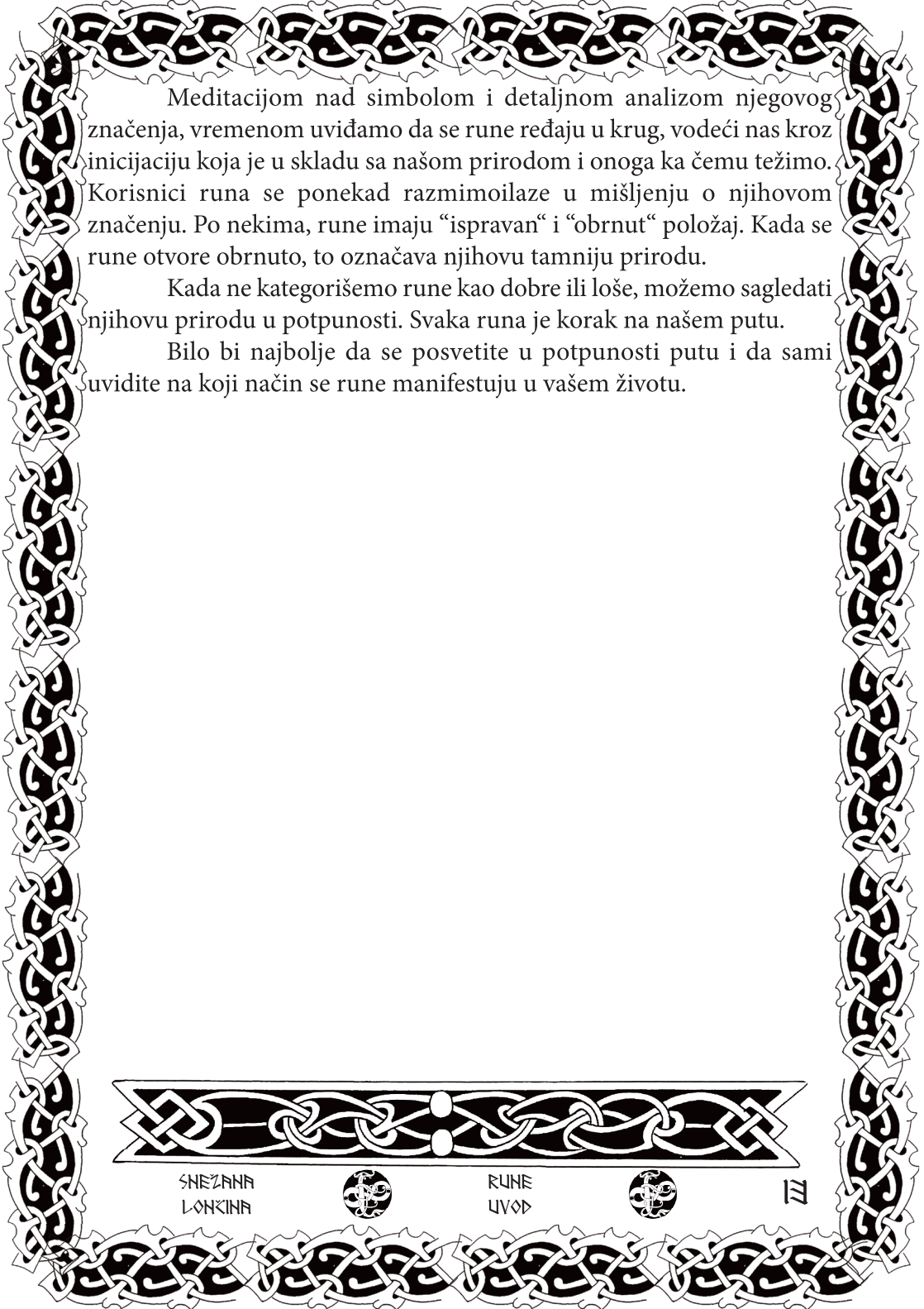
SNEŽANA
LONČINA

RUNE
LIVOD

12

Meditacijom nad simbolom i detaljnom analizom njegovog značenja, vremenom uviđamo da se rune ređaju u krug, vodeći nas kroz inicijaciju koja je u skladu sa našom prirodom i onoga ka čemu težimo. Korisnici runa se ponekad razmimoilaze u mišljenju o njihovom značenju. Po nekima, rune imaju “ispravan” i “obrnuto” položaj. Kada se rune otvore obrnuto, to označava njihovu tamniju prirodu.

Kada ne kategorišemo rune kao dobre ili loše, možemo sagledati njihovu prirodu u potpunosti. Svaka runa je korak na našem putu.

Bilo bi najbolje da se posvetite u potpunosti putu i da sami uvidite na koji način se rune manifestuju u vašem životu.

SNEŽANA
LONČINA

RUNE
UVOD

